

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

8. DUBNA 2018

Z obsahu:

Slavení Eucharistie - přijímání

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 21. března 2018
- strana 2 -

Velikonoční pastýřský list
olomouckého arcibiskupa
Mons. Jana Graubnera
- strana 4 -

Rodina - místo působení
Božího milosrdenství
- strana 5 -

Sv. Kasilda z Toleda
Libor Rösner
- strana 8 -

Hluboká rána potratu
Mons. Andreas Laun,
světící biskup salcburský
- strana 9 -

Narůstá tlak na uznání
pedofilie za další
sexuální orientaci
- strana 11 -

Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (1)
Saverio Gaeta
- strana 12 -

Slavení Eucharistie – přijímání (Jan 6,54–55)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 21. 3. 2018, náměstí Sv. Petra v Římě

Budeme pokračovat v katechezi o mši svaté. Slavení mše, jejíž různé momenty procházíme, se podřizuje přijímání, tedy spojení s Ježíšem. Je to svátostné přijímání, nikoli duchovní, které můžeš uskutečnit doma, když vyslovíš: „Ježíši, chtěl bych tě duchovně přijmout.“ Svátostně naopak přijímáme Kristovo Tělo a Krev. Slavíme Eucharistii, abychom se sytili Kristem, který dává sám sebe jak ve Slově, tak ve Svátosti oltářní, abychom se Mu uzpůsobovali. Samotný Pán totiž říká: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně

a já v něm.“ (Jan 6,56) Ježíšovo gesto, kterým při poslední večeři svým učedníkům dal své Tělo a Krev, ještě dnes pokračuje skrze službu kněze a jáhna, kteří jsou řádnými udělovateli Chleba života a Kalichu spásy.

Kněz při mši ukazuje věřícím posvěcený Chléb, tedy Ježíšovo Tělo, poté co jej rozlomil, a zve je k účasti na eucharistické hostině. Známe slova, která v tu chvíli znějí od oltáře: „Blahoslavení, kdo jsou pozváni k hostině Beránkově. Hle, Beránek Boží, ten, který na sebe vzal hříchy světa.“ Inspiruji se úryvkem z knihy Zje-

vení: „Blaze těm, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině“ (Zj 19,9), ve kterém se mluví o svatbě, protože Ježíš je ženichem církve. Tato výzva nás povolává k zakoušení niterného společenství s Kristem, zdrojem radosti a svatosti. Je to výzva, která rozradostňuje a zároveň ve světle víry podněcuje ke zpytování svědomí. Jestliže totiž na jedné straně spatřujeme vzdálenost, která nás dělí od Kristovy svatosti, na druhé straně věříme, že jeho krev se „prolévá za odpuštění hříchů“. Všem nám bylo odpuštěno ve křtu a všem bylo

Pokračování na str. 7

Dotek milosrdného Trojediného Boha – kolikrát jsme jej už v životě zakusili? Přinejmenším pokaždé, když jsme vyznali svůj hřích a činili pokání... Dnešní neděle máme mimořádnou příležitost nebeskému Otci za jeho nekonečné milosrdenství vůči nám poděkovat, a mělo by to stát zato! Ne jen nějaké prosté: „Díky!“ Vždyť pomyslíme-li, že kdyby k nám měl být Bůh pouze spravedlivý, hořce bychom zplakali nad výdělkem. Leč Bůh je nejen nejvyšší spravedlivý, ale i nejvyšší milosrdný. A i když jeho milosrdenství nezná konce, nemůžeme si osobovat na ně právo, a už vůbec se nesmíme na ně samozřejmě spoléhat, jak by se snad mohlo i nabízet – to je pak smrtelný hřích opovážlivého spoléhání na Boží milosrdenství. Konečně, je zde i již zmíněná Boží spravedlnost, která dává každému, co si zaslouží. Míru obojího si svým životem a odpověďmi na Boží hlas v našem srdci stanovujeme sami, a to i přesto, že Bůh není ve své spravedlnosti omezen a nikdy se nevyčerpá pramen jeho milosrdenství. Přijmout svoji zodpovědnost za to, jak dovolíme Bohu uskutečňovat jeho plán spásy v našem životě, je úkolem naší spravedlnosti a milosrdenství vůči sobě samým.

Dnes tedy můžeme rozjímat o milosrdenství Nejsvětějšího Srdce Ježíšo-

Editorial

va, jež bylo dokořán otevřeno kopím na kříži pro všechny duše. Nikdo není vyloučen! (str. 5–7) Ovšem, jak již bylo naznačeno, i když nás Ježíš nikdy nevyloučí, můžeme tak učinit my sami: vlastní neochotou uzнат svůj hřích, nevyznat se z něj, nekonat pokání za své hříchy, nesnažit se změnit svůj život. Je to vlastně nepřijetí Božího milosrdenství. Velmi závažné! Co pak totiž zbývá? Logická odpověď zní: spravedlnost...

Milosrdenství lze nahlížet i z jiných úhlů pohledu. Tak třeba po přečtení životopisu sv. Kasildy z Toleda (str. 8) můžeme milosrdenství Boží spatřovat v jejím uzdravení těla. A především duše: Bůh její lásku k trpícím zajatcům odměnil pravým poznáním Ježíše Krista, které bylo zpečetěno přijetím svatého křtu, životem ve svátosti.

Zvláštní druh milosrdenství lze hledat i ve vztahu k dětem, které se z důvodu potratu nemohly narodit, a pochopitelně k jejich rodičům. Je snadné být spravedlivý, ale chceme-li něco na celé záležitosti odsoudit, pak je to usmrcení lidského života jako takové a případně zlá vůle těch, kdo bezostyšně potraty vykonávají, či k nim klamavým způsobem navádějí. Žel, je to hluboká

rána dnešní doby, jak velice pravdivě zaznívá v úvaze Mons. Andrease Lau-na. (str. 9–11) Věnujme svoji modlitbu a vzpomínku všem obětem a jinak zainteresovaným na tomto zlu nejen v den, na který je letos přesunuta slavnost Zvěstování Páně (pondělí 9. dubna) a který je rovněž dnem modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti. Když nic více, učinme aspoň toto málo, co jistě každý z nás můžeme.

Jak jsme v minulém čísle Světla četli, svět má právo na svědectví nás, katolických křesťanů. K němu vyzývá své věřící i olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner ve svém velikonočním pastýřském listě, jehož důtklivá slova daleko překračují hranice arcidiecéze. (str. 4) Připomíná nám také, že jakožto velikonoční lidé si máme být vědomi, že vítězný Ježíš je přímo v nás. Nechejme ho tedy zvítězit i v našich srdcích a životech nade vším, co nás spoutává a omezuje na cestě spásy. Jeho milosrdenství totiž čeká na naši odezvu: Poskytneme prostor pro jeho vylití? Důsledkem takového přijetí Božího milosrdenství je to, co zaznívá z Janových úst v dnešním druhém čtení: Boží přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je výrazné poselství, dar dnešní neděle!

Daniel Dehner

Jako v přípravě na největší událost dnešního večera, jíž vrcholí vír událostí prvního dne prvních křesťanských Velikonoc, ztiš se a v usebranosti vyslechni, co ti říká Jan, kterého jsi časně ráno doprovázel k prázdnému hrobu. Sděluje ti prostými slovy svou zkušenost velmi výmluvně, jaký je smysl všeho toho, *co se v tyto dny stalo v Jeruzalémě*⁽¹⁾.

Pros Ducha Svatého o pomoc, abys přijal a domyslel, jak nesmírný je Boží dar, kterého se ti dostává od Ježíše Krista tím, že za tebou přichází *skrze vodu a krev*.

Jeho krvavou obětí byl obnoven a potvrzen tvůj ničím nezasloužený nárok na jedinečné postavení v nově založeném Božím království. To, o čem Pán tolikrát za svého života mluvil, se stává nyní díky jeho smrti a zmrtvýchvstání převratnou skutečností: můžeš se znovu *narodit z Boha*, to znamená narodit se jako *jeho dítě*. To je ten stav, na jehož obnovení Otci od věčnosti záleželo tak nesmírně, že za to neváhá zaplatit nejvyšší možnou cenu: dát v oběť svého vlastního, tak dokonale poslušného Syna.

Co to pro tebe znamená? Nemělo by tě překvapovat, že s tak jedinečným postavením souvisí požadavek přiměřeného a odpovídajícího jednání. Ve skutečnosti je to docela prosté: *jsi Božím dítětem, když miluješ Boha a plníš jeho přikázání*. Možná tě napadne, že ta poslední slova mohou připadat člověku dnešních dnů neobvykle strohá. Jan však v nich nevidí žádné břemeno, které by tě mělo zatěžovat. Nepatří snad synovská oddanost k podstatě synovské lásky, pokud je opravdová? Pro milující dítě není obtížné vyhovět otci v každém ohledu, a to tím více, čím více se přesvědčuje, jak skromnou zůstává láska dítěte ve srovnání s nezištnou láskou nejdobrotivějšího Otce. Že v takovém případě *Otcova přikázání nejsou těžká*, to ví Miláček Páně z vlastní zkušenosti velmi dobře. Uvažuj o tom dříve, než v podvečer zavítáš mezi apoštoly.

Bůh zná své děti. Jeho otcovská starostlivost jde tak daleko, že předem myslel na to, co se stane, když tvoje chování nebude odpovídat tvému postavení. To bude příčinou návratu do neštěstí. Nedbat na

Otcova přikázání znamená totiž vylučovat sám sebe z rodiny jeho dětí. Nepřijde tak ovoce Božího věčného úsilí nazmar? Právě dnes večer se však můžeš přesvědčit, s jakou důsledností, vynalézavostí a především velkodušností se Pán stará, aby ovoce jeho vykoupení, tedy otcovský dům plný hojnosti, zůstával otevřený i pro ty, kteří ho svévolně opustí. Neudivuje tě, že právě

tato starost je to první, na co Pán myslí, když vstoupí zavřenými dveřmi do hořejší místnosti a poprvé se v oslaveném těle představí svým drahým?

Ježíš přichází za těmi, které mu Otec dal ze světa a které si tři roky vychovával jako základ pro své království zde na zemi. V jakém je našel stavu, když tu sedí celý tento slavný den pospolu za zavřenými dveřmi? Skličuje je nejen strach před židy, ale i jejich vlastní provinění. Právě ten, který má být první mezi všemi, třikrát a pod přísahou zapřel svého Pána a další ztratili svou víru v prvním protiventství a zbaběle se rozutekli. Jak vidíš, Ježíšovo království nebude společenstvím samých spravedlivých. Ježíš zná slabost a selhání těch, kteří žili tři roky po jeho boku, a přece si nehledá někoho lepšího a dokonalejšího, protože myslí na to, aby v jeho království byl od samého počátku dostatek místa i pro zbloudilé a zatoulané.

A tak místo pouhých slov odpuštění uslyší přítomní mnohem více, uslyší překvapující slova, jaká vůbec nemohli ani tušit. Kněžské svěcení, které začalo ve čtvrtek právě zde, jako by pro své pokračování potřebovalo jako přípravu zkušenost onoho bolestivého pátku. Zatímco s úžasem hledí na Ježíšovy oslavené rány, které zůstanou navěky legitimací jeho Božství i jeho lidství, Pán jako první dar svého vykoupení vkládá mocí Ducha Svatého do rukou apoštolů přímou spoluúčast na své vlastní božské pravomoci. Neboť *kdo může odpouštět hříchy, ne-li sám Bůh?*⁽²⁾ A kdo si bude více vážit tohoto daru Božího milosrdenství, ne-li právě ten, kdo sám v sobě tak hluboce pocítuje a prožívá potřebu a vroucí touhu po jistotě, že se mu dostalo od Boha odpuštění?

Právě od těchto svých novokněží, kteří jsou sami hříšní, Pán očekává, že stej-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 4,32-35

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neřikal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost. A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

2. čtení - 1 Jan 5,1-6

Milovní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý, kdo miluje Boha Otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží právě v tom, že zachováváme jeho přikázání.

Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

Evangelium - Jan 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Dokončení na str. 9

ně milosrdně a dobrotivě jako On budou pokračovat v tom, co započal, když přišel *hledat to, co zahynulo*⁽³⁾.

Hospodinova pravice mocně zasáhla, je to podivuhodné v našich očích. Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho. Jeho milosrdenství trvá na věky.⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 24,18; ⁽²⁾ srov. Mk 2,10;

⁽³⁾ srov. Lk 19,10; ⁽⁴⁾ Ž 118,16.24.29

Velikonoční pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera

Drazí bratři a sestry, Kristus zvítězil! Zvítězil nejen nad smrtí, když třetího dne po svém ukřížování vstal z mrtvých, ukázal se svým učedníkům a mnoha dalším. On zvítězil nad smrtí proto, že před tím přemohl ďábla a zvítězil nad hříchem. Jeho vítězné tažení pokračuje ve všech, kteří křtem vstoupili do jeho smrti, byli zbaveni hříchu, který je příčinou smrti, dostali účast na jeho božském životě. On, vítěz nad hříchem i nad smrtí, už od křtu přebývá v nás. My jsme sice slabí a podléháme různým pokušením, protože žijeme ve svém těle uprostřed světa, ale v nás žije Vítěz.

Jestliže jsme se v postní době cvičili v důvěrném vztahu k Bohu a často jsme k němu volali, aby nás v naší slabosti posilnil, aby v nás a skrze naše srdce, které jsme mu odevzdali, miloval ty, které sami milovat nedokážeme, aby s námi nesl kříž, které jsou pro nás těžké, pak v době velikonoční jsme pozváni, abychom měli podíl na Kristově vítězném tažení světem. Začít musíme opět u sebe. Především nově uvěřme, že Kristus, ten slavný vítěz nad smrtí a přemožitel pekelných mocností, je v nás. Dejme mu v sobě prostor, dejme mu to místo, které mu patří, aby byl středem naší pozornosti, ne zapomenutý někde v koutě, na něhož si vzpomeneme jen, když je nám zle. Vychutnávejme si tu čest, které se nám dostalo jeho přítomností. Nebojme se z toho radovat a nestyděme se o tom mluvit.

Nejsme ještě v nebi a každý si vleče své kříže a slabosti, zlovyky. Přepadají nás různá pokušení, jak už to k životu patří. Jako velikonoční lidé však na zkoušky a pokušení nemusíme být sami. Vítěz je nejen s námi, na naší straně, ale přímo v nás. Počítejme s ním. Nechejme ho zvítězit i v nás nade vším, co spoutává a omezuje. Už opravdu nemusíme být nsvobodnými otroky svých zlovyků či starých chyb a špatných vztahů, už nemusíme tak často prohrávat v mravním boji a bát se překážek, které sami neumíme překonat. Stačí v každé těžké chvíli,

kteřou neumíme zvládnout dobře sami, říkat: *Ježíši, který jsi absolutním vítězem nad zlem, přemoz toto zlo ve mně.*

Apoštolové dostali úkol vydávat svědectví o Zmrtvýchvstalém. Dnes je to úkol pro každého z nás. Jestli Kristus vítězí nad zlem v nás, stáváme se svědky jeho vítězství i pro naše okolí. Jeho vítězná přítomnost mění i naši tvář, která získává Kristovu podobu, a lidem z našeho okolí umožňuje setkání se Zmrtvýchvstalým v nás.

Ani z apoštolů se nestali andělé, ale zkušenost osobní proměny učinila jejich svědectví věrohodným. Petr, který Krista zapřel, nejen zakusil odpuštění, ale přijal dokonce pověření vést společenství církve. Opakovaná zkušenost odpuštění, Kristovy lásky a jeho vítězství nad naší ubohostí je i dnes pozváním do společenství církve. Když emauzští učedníci potkali na cestě Krista a poznali ho při lámání chleba, spěchali do společenství. Každá pravá zkušenost se Zmrtvýchvstalým přivádí do církve a zve k aktivnímu zapojení do farnosti. Tam nás, stejně jako emauzské učedníky, čeká nové setkání s vítězným Kristem. Ten, který řekl, že bude uprostřed těch, kteří jsou v jeho jménu, se po vzkříšení opakovaně zjevuje ve společenství apoštolů. Velikonoční církev je

pak společenstvím nejen v rovině lidské, přátelské, ale i božské, protože je tajemným tělem Kristovým a znamením jeho přítomnosti pro svět.

Setkání se Zmrtvýchvstalým ve společenství přitahovalo věřící v Krista každou neděli. I Vás si dovoluji pozvat do shromáždění církve nejen kvůli tomu, že jde o naši nedělní povinnost, ale především kvůli příležitosti setkat se s Kristem a vytvářet spolu s ostatními svaté společenství církve, tajemného Kristova těla, které je pro okolní svět viditelným znamením Kristovy přítomnosti a živým svědectvím jeho vítězství, které přináší naději světu. Pokud se bez vážného důvodu nepodílíme na vytváření živého společenství církve, oslabujeme její přítomnost ve světě. Přitom musíme uznat, že svět má na naše svědectví právo. Rád bych Vás proto pozval ke mši svaté i v jiné dny než neděle, abyste pro sebe čerpali sílu a povzbuzení a zároveň vydávali světu svědectví. Na naší aktivitě bude záležet, jestli současný svět uvidí živou církev a bude mít možnost setkat se v našem společenství s vítězným Kristem. I to je misie, i to je velikonoční svědectví o Zmrtvýchvstalém, které jsme posláni vydávat.

Blahopřeji Vám ke vznešenému úkolu vydávat svědectví o přítomnosti vítězného Krista a pověření přinášet dnešnímu světu skutečnou naději. Děkuji všem, kteří se umějí radovat z přítomnosti Zmrtvýchvstalého ve svém srdci a nechávají ho v sobě zvítězit nad zlem. Všem přeji mnoho radostných zkušeností z vítězství Krista v nás. Těším se na Vaši spolupráci při vydávání svědectví o Zmrtvýchvstalém našemu okolí.

Velikonoční radost ať naplní každého z Vás a radost z Hospodina ať je Vaší silou!

K tomu ze srdce žehná

arcibiskup Jan

Rodina - místo působení Božího milosrdenství

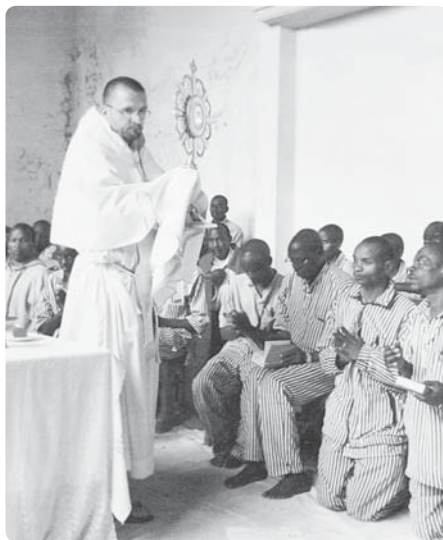
Abychom doznali radosti ze zázraku odpuštění hříchů, přejít z duchovní smrti k plnosti života ve svobodě Božího dítěte, je třeba přijít k Ježíšovi a přijmout od něho dar nekonečného milosrdenství tím, že ve svátosti pokání vyznáme všechny svoje hříchy, budeme jich litovat a rozhodneme se napravit.

Dotek milosrdného Pána

V Africe jsem měl možnost podílet se na neobvyklých skupinách sdílení. Bylo to v největším vězení v Keni, ve kterém pobývalo kolem 4000 vězňů, přestože bylo postavené pro 1400 osob. Toto vězení jsme navštívili s knězem, který mi ještě cestou řekl: „Dnes zažiješ silně dotek milosrdného Pána.“ Po jistých těžkostech spojených se získáním povolení ke vstupu nám ředitel věznice povolil půlhodinové setkání se skupinou vězňů! Avšak v mém srdci se zrodilo neobyčejné přesvědčení, že to přece on nerozhoduje, s kým a jak dlouho budeme rozmlouvat, ale Bůh. Pociťoval jsem, že Bůh s láskou připravil ten dotek Pána, jako odpověď na modlitbu kněze, moji a těch neznámých lidí na druhé straně vězeňské zdi. Ředitel přikázal dvěma hrozným strážníkům, aby nás doprovázeli. Byli jsme ve čtyřech pavilonech, v různých celách, kde jsme se dělili o úryvek knížky *Úvahy o víře* P. Tadeusze Dajczera, kde se mluvilo o „šťastné vině“ (srov. *Exsultet*). Povzbuzen otevřeností a vírou těch vězňů jsem byl dojat jejich svědectvími – byla pravdivá, upřímná, někdy plná bolesti, ale zároveň plná víry, důvěry i zkroušenosti. Většina z nich byli muži i otcové, tak jako já. Velmi zkroušeně vyznávali svá provinění, kterých se dopustili vůči své rodině. V mnoha případech byl jejich trest neúměrný k vině, např. byli ve vězení za krádež, které se dopustili, aby mohli zaplatit pobyt ženy v nemocnici po porodu. Někteří byli odsouzeni nevině. V jejich výpovědích byla namísto zoufalství důvěra – dokázali Bohu svěřit svůj osud i osud svých rodin, i když někteří byli odsouzeni na smrt, nebo takový rozsudek čekali. Při jejich sdílení a naslouchání jejich výpovědí jsem cítil neobyčejné duchovní bratrství: že všichni jsme opravdu milováni Bohem navzdory naší ubohosti a že vždy je s námi Maria, milující Matka.

Když jsme už byli v posledním, největším vězeňském pavilonu, podělil jsem se rovněž se svým svědectvím. Atmosféra pří-

tomnosti Panny Marie a její lásky způsobila, že jsem se odhodlal promluvit o velice těžké záležitosti, se kterou jsem se nikdy předtím nikomu nesvěřil. Šlo o něco, co by mě kdysi bylo mohlo dovést do situace, ve které jsou oni dnes, nebýt Božího milosrdenství. Sundal jsem ze sebe masku dobrého mínění o sobě, uvolnil jsem brzdy ostychu, neboť v té atmosféře, za přítomnosti Mariiny bezpodmínečné lásky, jsem měl jistotu, že jsem tak jako oni milován. Po sdílení jsem si uvědomil, že od chvíle, kdy jsme vstoupili, už uplynuly čtyři a půl hodiny. Jak je to možné, že strážci nezareagovali? A tu najednou se jeden ze strážníků blíží rychlým krokem... Vyděsil jsem se! Avšak, k mému překvapení, se nesměle a pokorně zeptal, zda by se i on mohl podílet o svoje svědectví! Nedá se popsat pokora toho strážného, také otce rodiny, který vyznával svoji slabost, prosil vězně o modlitbu na jeho úmysl. Řekl: „Bratři, spoléhám na vaši modlitbu. Vy tady nemáte tolik příležitostí hřešit, jste pod kontrolou. Já, když odtud odcházím, často upadám do těžkých hříchů a zraňuji svou rodinu.“ Chvilku strávené mezi odsouzenými a ten moment přiznání se před Bohem v přítomnosti bratří vězňů byly mimořádné

Adorace Nejsvětější svátosti v největším vězení v Keni - Kamiti Maximum Security Prison v Nairobi

nou chvílí, prožitkem „šťastné viny“ a milosrdné lásky Boha. Když dovolíme, aby nás ovládla bezpodmínečná Boží láska, tehdy mizí hierarchie a lidské ohledy, a zůstává touha po životě v jeho náručí, protože věříme Ježíšovu ujištění: „Čím větší ubohost, tím větší má právo na mé milosrdenství a [přesvědčuj] všechny duše, aby důvěřovaly v nesmírné hlubiny mého milosrdenství, neboť je všechny toužím spasit. Pramen mého milosrdenství byl dokořán otevřen kopím na kříži pro všechny duše – nikoho jsem nevyloučil.“ (Sv. Faustyna Kowalská: *Deníček*, 1182)

Maria nám dává příklad

Dar Božího milosrdenství je třeba neustále přijímat, žít jím den co den a předávat ho dalším. Maria, která mateřskou láskou usiluje o naši spásu, nám dává nejlepší příklad toho, jak musíme Bohu důvěřovat a velebit ho pro jeho nekonečné milosrdenství. Hymnus *Magnificat* je shrnutím jejího postoje naprosté důvěry a vlebení Božího milosrdenství.

První zázrak, který Pán Ježíš vykonal, se udal na svatbě v Káně Galilejské, kde novomanželům chybělo víno. Mohlo to být příčinou velkého zkompromitování. Maria, Matka milosrdenství, si povšimla tohoto nedostatku a pospíšila si předejít problematické situaci. Taková je naše Matka: předstihuje nás dříve, než sami postihneme nedostatky ve svých rodinách, u svých dětí, ve svých postojích; ona už pro nás vyprošuje to, co nám chybí, a „urychluje“ Boží působení. Bůh může v našem životě skutečně působit a přicházet nám na pomoc, když mu budeme v každodenní modlitbě svěřovat sebe i všechny své záležitosti skrze Marii, v jejím Neposkvrněném Srdci.

Rodina je prvním společenstvím, místem zvláštního rozlévání se Božího milosrdenství. Jako kapka prosakující vody, tak každá rodina by měla být prosáknuta milostí Božího milosrdenství. Čím větší slabost a nedostatky jejich členů, tím více Bůh touží sklonit se, aby vylil svoje

milosrdenství. Je šťastný, když tak může činit. Tenkrát vždy má místo takzvané právo přemíry, neboť přemíra hojnosti charakterizuje Boží konání (J. Ratzinger, *O smyslu křesťanského bytí*). Když setrváváme v modlitbě, když se rozhodně odvracíme od zla a bez odkladu přistupujeme ke svátosti pokání po spáchání těžkého hříchu, tehdy dosvědčujeme velikost Božího milosrdenství a stále častěji se v nás probouzí vděčnost vůči milosrdnému Bohu.

Příkladem může být třeba naše rodina, podobná jiným, potýkající se s různými problémy. Máme tolik vad a tak velká je naše slabost, že bez Boží pomoci bychom se už na počátku znechutili. Nezvůli bychom to bez neustálého otevírání se působení milosrdného Boha s důvěrou skrze modlitbu a bez přimluvy Panny Marie, Matky Milosrdenství. Pán Bůh nás provedl různými ohroženími. Hledíme-li na uplynulé roky, nemůžeme se vynadivit, kolik milosti jsme obdrželi. Nezbývá nám než padnout na kolena a děkovat z celého srdce za Boží dobrotu. Bůh nejenom doplňuje naše nedostatky, ale svým milosrdenstvím nás také formuje, učí prosit za odpuštění i odpouštět, poznávat vlastní pychu (která mnohokrát uplatňuje svůj hlas), ukazuje, jak být pokornými a vztahovat k němu ruce s prosbou o milosrdenství. Díky modlitbě růžence, korunky k Božímu milosrdenství, časté a opravdové účasti na Eucharistii a na adoraci Nejsvětější svátosti jsme mohli porozumět, že když uznáváme propast své ubohosti a obracíme se na Boha, přivoláváme nekonečné Boží milosrdenství. Z hlubin své nouze, po jejím uznání a odevzdání Bohu jsme schopni zažít nevyslovitelnou hloubku Božího milosrdenství v jeho různých podobách (srov. Ž 42,8).

Otevřít se milosti zkroušenosti

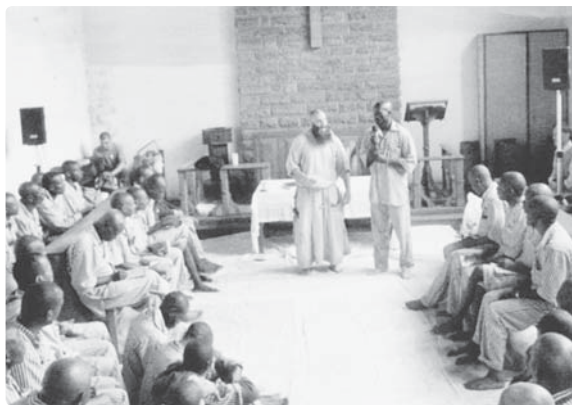
Pro lidskou přirozenost je prožítí propasti vlastní ubohosti bezpochyby něčím bolestným. Není divu, že starý člověk, který je v nás, by chtěl tento zážitek v sobě smazat nebo od něho utéct. Nový člověk, toužící žít v Bohu, se nebouří a neutíká od pravdy. Stavění na pravdě mu dovoluje povznést se nad sobectví a argumenty vlastních zájmů, hledět na sebe samotného jakoby očima Boha

a otevřít se milosti zkroušenosti. Zkroušenost je jedním z pilířů duchovního života. Když nám hlas svědomí ukáže spáchané provinění a nastane uznání vůle: ano, to já jsem pachatelem toho hříchu, kterým jsem urazil/a Boha, nelze se zastavit nad obrazem zpustošení, jaký vyvolal hřích v naší duši zvolením cesty marnotratného syna. Je zapotřebí starat se o vzbuzení zkroušenosti – bolesti srdce – a s vnitřním žalostným pláčem se co nejrychleji vrátit k milujícímu Otci.

Ale co dělat, když se nám zdá, že my jsme to nezavinili, že jsme spíš ti, kterým bylo ublíženo? Zkroušenost se také ukazuje jako klíč k vyřešení situace, když se – tváří v tvář zažívané nespravedlnosti, ničemnosti nebo zlému zacházení – cítíme být bezmocní a poddáme se špatným myšlenkám a citům. Když skončíme zpytování svědomí, rychle najdeme důvod ke zkroušenosti. Snad byl v té situaci mojí vinou nedostatek důvěry, který mi nedovoľoval přiblížit se k Bohu a spojit své trápení s Kristovým křížem, snad přílišné zahledění do sebe mě úplně uzavřelo duchovní skutečností? Avšak díky zkroušenosti splníme Ježíšovu prosbu: „Nyní si polož hlavu na mou hrud', na mé Srdce a načerpej z něj sílu a moc ke všem utrpením, neboť nikde jinde nenajdeš úlevu, pomoc ani útěchu.“ (*Deníček*, 36)

Žebrat o milosrdenství

Pokud se sami jakožto rodiče uznáme za marnotratné syny, nesmí nás udivovat, že se naše děti, především v době dozrávání, vzpírají a samy si vybírají cestu hříchu. Nechtějí nás poslouchat, riskují bolestné důsledky svých rozhodnutí. Takovéto situace nás nutí, abychom podle příkladu ka-

Je třeba dar Božího milosrdenství neustále přijímat, žít jím každý den a předávat jej jiným.

nanejské ženy prosili usilovně Ježíše o smilování: „Pane, pomoz mi!“ A ona potom, když se nedala odradit Ježíšovou odpovědí „Nesluší se brát chleba dětí a házet ho psíkům“, nepřestala doufat: „Ano, Pane, ale psíci přece jedí drobky, které padají ze stolů jejich pánů!“ (srov. Mt 15,21–28)

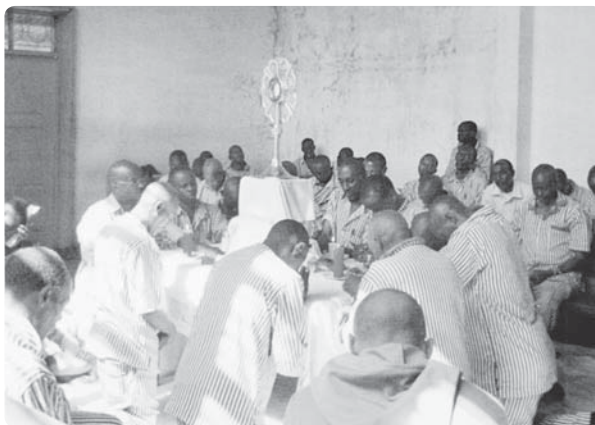
Žebrat o milosrdenství jsme se naučili během obtížně léčitelné nemoci, která postihla jedno z našich dětí – krásné, silné, talentované a vnímavé. Svět se nám tehdy převrátil vzhůru nohama a všechno se stalo velkým otazníkem. Dělalí jsme, co jsme mohli, ještě stále přesvědčení, že Bůh musí nemoc rychle odstranit, že On má vůči nám povinnosti a my máme právo na normální život. Po mnoho let jsme neviděli žádný výsledek naší modlitby, žádnou naději. Proč nepřichází odpověď? Postupně jsme začali vnímat jemnou Boží pedagogiku. Z perspektivy času vidíme, že On nás nikdy neopustil. Zažívali jsme to, o čem píše papež František ve své adhortaci. „Bůh je volá (rodiče) k plození života a k péči o něj. (...) Tak jsou ti dva mezi sebou odrazem božské lásky, která povzbuzuje slovem, pohledem, pomocí, něhou, objetím.“ (srov. *Amoris laetitia*, 321)

Pán slyší volající o pomoc

Člověk je vystaven různým zkouškám, někdy přímo přitlačen k zemi těžkými událostmi. Mohou to být milosti opouštění, jako jsou ztráta práce nebo nemoc někoho v rodině. Tehdy je obzvlášť třeba důvěřovat a s modlitbou stávat před Bohem se svou nouzí a ubohostí, obětovat mu svoje obavy a trápení. Pán Bůh však hledí na srdce a neohlíží se na to, jaké kdo dostal vzdělání, jakou zaujímá společenskou pozici, kým je ve vlastních očích. Bůh se sklání nad slabým hříšníkem, nad žebrákem volajícím o pomoc, aby mu prokázal své milosrdenství. V našich rodinách mohou být lidé ztýraní životem nebo takoví, kteří už promarnili mnoho šancí – a jiní už nad nimi zlomili hůl. A náhle u nich vidíme překvapující obrat k Bohu, neobvyklé působení Boží milosti. Bůh se v jistou chvíli sklání nad tím malým a zapomínaným člověkem a obdarovává ho nejceněnějšími dary. Hovoří o tom Žalm 34: „Ubohý zavolal, Hospodin slyší. (...)“

Hospodin poslouchá, ze všech jejich úzkostí je vysvobozuje; blízký je Hospodin zlomeným srdcím, zachraňuje skličené mysli.“ Připomíná to situaci otce rodiny, který byl kdysi úspěšným člověkem, avšak v průběhu doby se v jeho životě objevila řada neštěstí. Biblickým příkladem takového člověka je Job. Sám Pán Bůh nás ujišťuje, že nikdy neopustí ubožáka, zkroušeného hříšníka: „Vždyť Pán je Soudce, který nikomu nestraní. Nepřihlíží k osobám, a neublíží tak chudému, slyší volání utištěného. Neopomíjí úpěnlivou prosbu sirotka ani vdovy, která vylévá své nářky.“ (Sir 35,12-14)

Snažme se, aby v našich rodinách panovala atmosféra vzájemné náklonnosti a úcty k důstojnosti každého člověka i nesobecká náchylnost, ke které nás vybízí Kristus v evangeliu. Máme, tak jako Ježíš, na každého pohlížet s láskou (srov. Mk 10,21) a být připraveni mu pomoci: „Co chceš, abych pro tebe udě-

V hlubině naší ubohosti jsme schopni zažít nevyslovitelné Boží milosrdenství.

lal?“ (Mk 10,51) Vzájemná láska v rodině může vzrůstat, když její členové žijí ve stavu milosti posvěcující. To je možné jenom tehdy, když okamžitě povstaneme ve svátosti pokání z každého těžkého hříchu, denně se modlíme a přijímáme Ježíše v Eucharistii.

Mluvíme-li o vzájemné lásce v rodině, musíme myslet na nejdůležitější pravdu:

„Láska – to jsem já – Ježíš Kristus – Láska, která se stala člověkem a která se navrácí a přichází k lidem v Duchu Svatém. Nepros tedy, abych tě naučil milovat. Pros a usiluj o to, abych byl v tobě: Abych ty byla Mnou a já tebou. Láska, to není schopnost milovat, ukazování dobroty a milosrdenství, kterému je možné se naučit a vycvičit, aby se prokazovalo lidem. Láska, to jsem Já vyplňující tvé srdce, které, když je Mi podávané v nepřestávající modlitbě velebení a vděčnosti – je moje celé a všechno, co z něho plyne, je Mnou. Tehdy Já skrze tvoje srdce jdu k lidem a obdarovávám je sebou. Přilni ke Mně, chtěj po Mně toužit a dovol, abych tě zcela vstřebal. Tehdy nezmizí tvoje osobnost, ale ukáže se v té dokonalosti, jaká ti byla dána v tvůrčím činu a k jaké jsi povolána ve věčném životě.“ (Alice Lenczewska, *Slovo poučení*, 152)

Z Mitujcie się! 4/2017 přeložila -vv-

Slavení Eucharistie – přijímání ... - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

odpuštěno či bude odpuštěno pokaždé, když přistoupíme ke svátosti smíření. Nezapomínejte, že Ježíš odpouští stále, nemůže se nasytit odpouštěním, zatímco my v žádosti o ně ochabujeme. Když svatý Ambrož uvažuje o spásonosné hodnotě této Krve, prohlašuje: „Já, který hřeším, musím stále užívat léku.“ (*De sacramentis*, 4,28: PL 16,446A) Také my v této víře obracíme svůj zrak na Božího Beránka, snímajícího hříchy světa, a prosíme jej: „Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo a má duše bude uzdravena.“ Takový je význam slov, která pronášíme při každé mši.

Zatímco my pak kráčíme v procesi, abychom přijali přijímání, ve skutečnosti nám Kristus vychází vstříc, aby nás k sobě připodobnil. Nastává zde setkání s Ježíšem! Sytit se Eucharistií znamená, že se dáváme proměnit v to, co přijímáme. V pochopení této skutečnosti nám pomáhá sv. Augustin, když vypráví o světle, které přijal z Kristových slov: „Já jsem pokrm velkých. Staň se velkým a budeš mne jíst. A nebudeš mě ty proměňovat v sebe jako pokrm pro své tělo,

ale budeš proměňován ve mne.“ (*Vyznání VII*, 10,16: PL 32, 742) Pokaždé, když přistoupíme k přijímání, se více připodobňujeme Ježíši a přetváříme se v Něho. Stejně jako se chléb a víno mění v Pánovo Tělo a Krev, tak se přetvářejí v živou Eucharistii ti, kteří ji ve víře přijímají. Knězi, který Eucharistii podává a řekne ti: „Tělo Kristovo“, odpovíš: „Amen“, tedy uznáš milost a závazek, který obnáší toto stávání se Kristovým tělem. Přijímání nás sjednocuje s Kristem a vymaňuje z našeho sobectví a zároveň nás otevírá vůči všem lidem, kteří s Ním tvoří jediné Tělo, a sjednocuje nás s nimi. Toto je zážitek svatého přijímání – stáváme se tím, co dostáváme!

Církev mocně touží po tom, aby také věřící přijali Pánovo Tělo z hostií proměněných v téže mši, přičemž znamení eucharistické hostiny se plněji vyjadřuje tehdy, když se svaté přijímání podává pod obojí způsobou, ačkoli víme, že podle katolické nauky i pod jednou způsobou přijímáme celého a úplného Krista (srov. *Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 85;281-282). [...]

Po přijímání nám ticho a tichá modlitba pomáhají k tomu, abychom v srdci uchovávali přijatý dar. Velmi nám pomáhá, když tuto chvíli ticha prodloužíme a hovoříme v srdci s Ježíšem, anebo když zpíváme žalm či hymnus (srov. *Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 88), který napomůže společenství s Pánem.

Slavení Eucharistie se uzavírá modlitbou po přijímání. Kněz se v ní jménem všech obrací k Bohu, aby Mu poděkoval, že z nás učinil své spolustolovníky, a žádá Ho, aby to, co jsme přijali, přetvořilo náš život. Eucharistie nás posiluje, abychom vydávali plody, květy dobrých skutků, a žili jako křesťané. Je tudíž příznačná dnešní modlitba po přijímání, ve které Pána prosíme, „ať nám svátost, kterou jsme přijali, zjedná uzdravení, vykoření zlo, vždycky nás chrání a posiluje v dobrém“ (*Římský misál, středa po 5. neděli postní*). Přistupujeme k Eucharistii: když přijímáme Ježíše, který nás přetváří v sebe, posiluje nás to. Pán je velmi dobrý a veliký!

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádía Vatikan
(Redakčně upraveno)*

Sv. Kasilda z Toleda

V životopisech světců uváděných ve Světě jsme se už nejednou setkali s jedinci pocházejícími z královské či šlechtické krve. Podobně tomu bude i tentokrát, avšak s jedním podstatným rozdílem: přiblížíme si osud původně muslimky, dcery emíra, která se obrátila na křesťanskou víru – sv. Kasilda z Toleda.

Na svět přišla někdy v druhé polovině 10. století v Toledu, které v té době ovládali muslimští Maurové. Kasilda byla dcerou jednoho z nich, a to jednoho z nejvýše postavených – samotného emíra. Pyrenejský poloostrov byl tehdy územím, kde to neustále vřelo, Maurové usilovali o rozšíření svých držav, křesťané se zuby nehty bránili a čas od času podnikali odvetné výpady.

Tyto ozbrojené půtky s sebou přinášely nejen oběti na životech, nýbrž i četné zajatce. Právě vůči nim projevovala Kasilda nezvyklou velkodušnost. Bylo jí totiž líto žalostných lidských trosek úpějících v kasematech toledské pevnosti, trýzněných, bitých a hladovějících. Zároveň obdivovala jejich neutuchající víru v Krista, kterou si nedali vzít ani pod pohrůzkami smrti nebo dalšího mučení. Vnímavé dívčíno srdce to zasáhlo.

Začala tedy tyto ubožáky potají navštěvovat, nosit jim chléb, těšit je a vnášet jim do přítmi podzemí alespoň trochu světla v podobě vlidného slova a laskavé péče. Na oplátku si od uvězněných odnášela něco i ona – svědectví o Kristu Ježíši. Postupně si z jednotlivých dílků sestavila ve svém srdci mozaiku, skrze níž vhlédla do přepestře krásy křesťanství, a uvěřila. Kasildiny návštěvy vězeňských kobek tak byly od jisté doby obdařeny druhem jakési nehmotné zištnosti – z úst křesťanů mohla naslouchat věčným pravdám a sytit se jimi stále víc a víc.

Jedna z legend praví, že se Kasildin otec-emír doslechl o dceřiných samaritánských praktikách, jež se mu pranic nelíbily, a jednoho dne ji zastavil před žalářem, aby ji chytil při činu. Místo chleba mu měla Kasilda ukázat v košíku růže. Spíše ale půjde jen o legendu, podobné vyprávění najdeme v životopisech i jiných světců, proto by z nich mohl být tento motiv vy-

půjčen ve jménu Kasildina ještě většího vyzdvižení. Nebo možná legendisté použili zmíněný obraz, aby ozřejmili Kasildino rozhodnutí nechat se pokřtít: aby poukázali na to, že Kasildu k tomuto předsevzetí nevedlo jen poznání Boží velikosti ze všech těch četných milostí, kterých se jí dostávalo, ale pohnul ji k němu i nějaký zázrak, jehož byla přímou účastnicí. V životopisech svěťice totiž čteme, že právě po tomto zázračném proměnění chleba v růže začala o křtu uvažovat a připravovat se na něj.

Ryzí skutečností je však náhlé Kasildino onemocnění, které mohlo propuknout někdy v době, kdy v ní myšlenka na křest zapustila kořeny. Onemocněla patrně krvotokem, a sice takové povahy, že ani arabští lékaři vyhlášení svým umem si s nemocí nevěděli rady. Kasilda si ale na smrtelné posteli mimoděk vzpomněla na vyprávění jednoho z křesťanských vězňů, které vyslechla

Upoutalo ji vyprávění o starověkých poustevnících, kteří se zřekli světa a žili o samotě, stranou civilizace... Do samoty se však uchýlila i proto, že na světě nebylo lidského tvora, s nímž by se mohla o svou radost z nalezené perly přiměřeně podělit. Plamen v ní vznícený mohl hořet jen vzhůru k nebi a byl to plamen, jenž zachvátil celou její bytost...

před nedávnem, o jezírku sv. Vincenta ležícím u městečka Briviesca nedaleko Burgosu, jehož voda je proslulá svými léčivými účinky. A celou svou bytostí zatoužila po tom, aby mohla na vlastní kůži poznat uzdravující moc jeho vod.

Naléhala na svého otce, aby jí umožnil k jezírku se vydat, on však o tom nechtěl ani slyšet, mimo jiné i proto, že Burgos

a okolí byly v držení nepřátelského krále Ferdinanda. Nakonec se nechal obměkčit a vyžádal si na Ferdinandovi povolení k volnému průchodu jeho územím pro dceru, aby mohla léčivý pramen navštívit. Král Kastilie a Léonu prokázal rytířského ducha a povolení Kasildě udělil. Výprava byla u jezírka přivítána samotným Ferdinandem a Kasilda se po koupeli opravdu uzdravila.

To Kasildu utvrdilo v její víře v Krista a rozhodla se toto své přesvědčení, k velké radosti Ferdinandova dvora, konečně zpečetit svatým křtem. Rozhodla se též nevrátit se pod otcovu střechu a strávit zbytek života jako poustevnice. Upoutalo ji totiž vyprávění o starověkých poustevnících, kteří se zřekli světa a žili o samotě, stranou civilizace, zcela se přítom dávajíc Stvořiteli. Měla za to, že zázračné uzdravení ji k tomu zavazuje. Pro ni, která vyrůstala v prostředí vůči křesťanské víře nastaveném nepřátelsky a která právem mohla pokládat svoji konverzi za akt mimořádné milosti od Pána, nebylo těžké se Ježíši Kristu zcela a jednou provždy odevzdat. Nedaleko místa svého uzdravení si nechala postavit prostou chatrč, v níž se usadila, a veškerý svůj čas od té chvíle rozdělila mezi modlitbu, rozjímání a konání skutků milosrdenství. Jedním z příkladů blíženecké lásky sv. Kasildy z Toleda byla i nepřetržitá péče (aspoň na dálku) o křesťanské zajatce, tedy o ty, kteří jí pomohli najít drahocennou perlu, z níž se dlouhou dobu mohla těšit jen sama a pro niž se vzdala všeho ostatního.

Do samoty se však uchýlila i proto, že na světě nebylo lidského tvora, s nímž by se mohla o svou radost z nalezené perly přiměřeně podělit. Plamen v ní vznícený mohl hořet jen vzhůru k nebi a byl to plamen, jenž zachvátil celou její bytost. Proto se do něj vrhla, aby mu nic ze světa nečinilo překážky ve stravování jejího srdce, zcela mu odevzdána, oprostěna od zaujetí sebou samou.

Takto žila v poustevně poblíž Burgosu v pověsti svatosti až do své smrti, která nadešla 9. dubna 1075. Nad jejím hrobem byl vystavěn velice záhy kostel, aby dokázal pojmout příval poutníků, kteří k němu odevšad mířili. V Brivescu pak byl v roce 1750 vystaven kostel nový, sv. Kasildě zasvěcený, a její ostatky byly do něj uloženy.

Hluboká rána potratu

Biskup Dr. Andreas Laun se po celý svůj život zastává „kultury života“ a současně pozvedá svůj varovný hlas proti „kultuře smrti“. Oba tyto pojmy pocházejí od Jana Pavla II., on je označil přímo prorockým způsobem. Je až zarážející, jak jasně tento svatý papež předvídal celosvětový vývoj a ve svých věroučných dokumentech poukazoval na hrozící nebezpečí. Tomuto dědictví se až dodnes cítí být povinován světec biskup Laun. Hluboká rána potratu v naší dnešní společnosti je pro něho doslova výzvou. Pro svá vyjádření musel přijmout mnoho odporu, ba i pohrdání. Často stojí jako osamělý hlas volajícího na poušti. Ale jednou mu dá historie za pravdu a dostane se mu zaslouženého uznání.

Kdyby dnes někdo požádal nějakého člověka z Marsu, aby sestavil studii o lásce k dětem a účtěl k ženám, podal by nejprve kladnou zprávu. Potom však, po druhém kritickém přezkoumání situace by došel k negativnímu posudku.

Nepřátelství k dětem: Nejprve by si ce zapůsobila reklama na dětskou výživu, bezpečnostní pásy pro děti, dětské prádlo a speciální zboží všeho druhu – ale, ale, ale! K tomu by přišla zasedání našich politiků, jejich zdůrazňování společných hodnot a státoprávnosti v EU – navzdory některým problémům v některých zemích, které se nechtějí podřídit hlavnímu proudu, a proto jsou kritizovány.

Dobry dojem klame

Ano, komise z Marsu by měla dobrý dojem z lásky našich politiků k dětem a z jejich starostí o děti a jejich blaho. Ale nějak by také objevili, že dobrý dojem klame, že skutečnost je jiná. Vždyť děti smí být usmrcovány až těsně před poro-

dem, alespoň tehdy, když podle vši pravděpodobnosti budou postižené. A děláme všechno, abychom postižení zjistili. Ale ne proto, abychom je léčili, nýbrž vyselektovali a přitom platí pravidlo: Stačí podezření, jenom ne žádné riziko! O podobných programech a argumentech z nacistické doby se nesmí mluvit.

S tím je ve shodě, že se smí uměle vyrábět embrya – mohlo by se říci „rané děti“. Když se neimplantují a pak neporodí, jsou vydány na výzkum a do průmyslu s odůvodněním, že to ještě nejsou „praví“ lidé (existují také nepraví?).

Děti smějí být také svěřovány k adopci homosexuálním párům, navzdory všem varovným hlasům a proti zdravému rozumu většiny lidí.

Narůstající „zestátňování“ dětí

A dále: Děti jsou brzy pod tlakem odnímány svým matkám a otcům do státní péče, tam mohou plakat a bránit se, jak chtějí – navzdory špatným zkušenostem, které s tímto systémem udělali v komunis-

tických státech. Proti tomuto „zestátňování“ děti se dá sotva bránit.

Avšak státem podporované jesle jsou násilím nejenom vůči dětem, ale také proti mnoha matkám. Mělo by se žen zeptat, čemu by daly přednost, jestli práci v supermarketu nebo výchově svých dětí a říci jim, že nejdůležitějším vztahem dítěte na začátku života je vztah k rodičům, především k matce.

Prý si nemůžeme dovolit, aby děti zůstaly u svých matek. To je velice „věrohodné“, když vidíme, na co máme jinak dost peněz a za co je vydáváme!

Nedá se popřít, že existují nouzové situace, kdy jesle potřebujeme, ale dělat z toho ideál a normální stav není vhodné. Ideálem pro hospodářství jsou ženy, které mohou pracovat! A to i za situace, kdy bylo v komunistických zemích prokázáno, že časná kolektivní výchova byla nesprávnou cestou. Musíme „demokraticky“ poslouchat pláč dětí steskem po svých matkách, což se dá snadno pochopit. Ženy, které pracují v jeslích, by o tom mohly vyprávět.

Ve skutečnosti

ženám nepřátelská strategie

Kdo se odváží mluvit o tom, jak je ženám nepřátelský umělý potrat a jaké jsou následky? Povrchně uvažováno by se dalo říci, že veřejná politická korektnost chrání ženu v každém ohledu. Máme zákony proti každému sexuálnímu obtěžování žen (a teoreticky také mužů), dbá se na rovnoprávnost žen, uvádějí se kvóty účasti žen, kde to jen jde, chceme dát ženám svobodu a práva tam, kde se zdá, že chybí.

Ale skutečnost je zase jiná: Ženy jsou přesvědčovány, že děti jsou především zátěž, ne pramen radosti, a že proto ženy musí mít právo vzdalovat se od této zátěže (bráněním) nebo osvobodovat od ní (pomocí potratů). V „případě nouze“ (tak to okolí definuje) jsou tlačeny, donucovány,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpustěny, komu je neodpustíte, tomu odpustěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“

On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš při-

šel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“

Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“

Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

aby daly své dítě usmrtit – proti svému hlubokému přesvědčení a svému přání mít dítě –, že to, co v nich roste, je dítě, a ne chuchvalec buněk, jak se jim dokonce někteří lékaři snaží namluvit, zatímco na ultrazvuku používají docela jiná slova, když ukazují ruce, nožičky a hlavu dítěte – nikoliv shluk buněk.

Strašlivé následky uvolnění potratů se projevují: V mnoha zemích se praktikuje výběrový potrat děvčátek, takže v některých zemích chybí miliony žen, což ovšem také znamená, že miliony mužů nemohou nikdy mít rodinu. To pro tyto země také znamená, že existují miliony mužů, kteří tvoří agresivní potenciál pro násilí a pro války. A mnoho těch, kteří si jinak „pomáhají sami“ s nevěstkami nebo také s jinými muži.

Nevýslovné utrpení pro celou rodinu

Jiným následkem liberálních potratů je podle známých slov Matky Terezy žena jako druhá oběť každého potratu. Co znamená potrat pro ženu? To, že ideologickými vlivy nebo nátlakem svého okolí jedná proti své přirozenosti, je to jako druh sebevraždy nebo alespoň sebezmrzačení. Nechá si to, co je jí nejdražší, co může mít, „dát pryč“, a nebude už tou ženou, kterou byla, kterou chtěla být a kterou mohla být.

Co to znamená pro její vztah, její lásku k dětem, které snad ještě bude mít? A ke svému muži? Je známo, že po potratu dochází v manželstvích k rozdělení, která končí rozvodem. A jak postihne děti, když se dozví, že jeden z jejich sourozenců byl usmrcen. Stále znovu slyšíme, že děti cítí, když jedno dítě chybí.

Můžeme se také zeptat, co „dělá“ potrat se zúčastněnými muži? A co znamená dovolený potrat pro celou společnost, především pro výchovu dětí? „Káže“ se jim nenásilí jako ideál, považuje se každý malý pohlavek za zločin, ale učí se násilí proti nenarozenému dítěti a mládež se přesvědčuje, že to není žádné násilí, nýbrž nevinnost a právo ženy, také právo jejich vlastní matky. Z toho může povstát otázka dítěte: „A proč jsi mne také nepotratila?“ Ve snaze přesvědčit děti o této „nauce“ je také útok proti rozumu. Jako-

by se chtělo učit, že 2 x 2 není 4, ale mělo by být správně také 5.

Neupřímná řeč o „odkriminalizování“

Podobně je proti rozumu zaměřen pojem „odkriminalizování potratu“. Jako by nějaký čin nebyl zločinem jenom tehdy, kdyby se svévolně „odkriminalizoval“, jak se nazývá upuštění od trestu. Tento způsob řeči je pouhou formou lži, která se vlastně dá snadno prohlédnout. Zločiny nejsou určité činy proto, že se trestají, je tomu samozřejmě naopak: Činy se stávají

zločiny kvůli tomu, čím jsou, a proto kvůli svému obsahu jsou trestány. Zkrátka: Určité činy nejsou zločiny proto, že jsou trestány, ale jsou trestány proto, že jsou zločiny! Abychom to vysvětlili ještě evidentněji, stačí uvést jiné zločiny ve smyslu odkriminalizování: islámský a jiný teror, znásilnění, nebo třeba jenom krádež auta: přestaly by být zločiny, kdyby se už netrestaly?

Přijetí umělého oplodnění

K následkům neúcty k životu před narozením patří přirozeně také už dlouho v západní společnosti zakořeněné přijetí IVF = „oplodnění ve zkumavce“, plození lidí v laboratořích, kteroužto techniku se naučili od veterinářů. Tato vymoženost se těší oblibě navzdory poškozením, která se u takto zplazených dětí často vyskytují. K tomu brzy přistoupila technika zamrazování embryí. Navzdory všem dnešním znalostem o embryonálním vývoji člověka od zplazení se embrya tisíckrát zmrazují, přičemž se dobře ví, že téměř všichni tito malí lidé nikdy nespátí světlo světa, nikdy nebudou opravdu žít.

A tak se používá těchto nejmenších lidíček, když už je nepotřebují, pro pokusy nebo jako „odpad po potratu“ na výrobu kosmetiky.

Povolení adopce dětí pro páry stejného pohlaví

Další pohrdání dětmi, jejich požadavky a právy vzniklo zavedením homosexuálních „manželství“. Potom, co bylo zavedeno, došlo k tomu, k čemu muselo dojít: k adopci stejnopohlavními páry s odůvodněním, že takový pár může přece „stejně milovat“ jako „normální“ manželský pár. Ale proti tomuto argumentu mluví dva pádné důvody: Může se to sice stát také v jiných vztazích, ale riziko pedofilního zneužití je v takových „rodinách“ vyšší. Toto tvrzení není urážející pro homosexuály stejně tak jako věta, že „muži jsou častějšími násilníky než ženy“ není urážející pro muže, i když ženy v některých případech jsou také násilné.

Druhým důvodem je: Muž může být také laskavý, ale není žena a nemůže milovat stejným mateřským způsobem jako žena!

Není žádnou diskriminací ženy, když tvrdíme, že muž ji nemůže zcela „stejně hodnotně“ nahradit, nepopírají se tím zvláštní schopnosti ženy, když se považuje za jednoduše nahraditelnou? Hraje jenom tu roli, kterou může hrát také muž, nebo nemá pravdu ta žena, která v jedné diskusi povstala a s důrazem řekla: „Já nehraji roli matky, já jsem matka!“?

Zkušenosti dětí, které musely vyrůstat v takové konstelaci, dokazují, že ideologie, jež obhajuje tuto praxi, se mýlí. Také vývojová psychologie potvrzuje to, co zde bylo řečeno.

Radikálně praktikovaná ideologie genderu

A to nejhorší nakonec: Zneužívání dětí jako důsledek radikálně praktikované genderové ideologie. Jak málo bere děti vážně, ukazuje drasticky genderové hnutí. V USA byl nebo je jeden lékař, který rodičům chlapce, kterého při obřízce poranil, radil, aby dítě jednoduše vychovávali jako děvče. Chlapec byl zmrazen a podle toho se s ním jednalo. Když vyrostl, odhalil, co s ním bylo uděláno, změnil zase

své pohlaví, žil jako muž, kterým vlastně byl, a nakonec spáchal sebevraždu. Ten lékař je dodnes v některých publikacích oslavován jako velký muž a jako takový bývá citován. Navzdory této zkušenosti mají být jiné děti také tak „ošetřeny“!

Změkčení jednoznačného učení také u katolíků

Nesmíme se nezmínit, že „odkriminalizování potratů“ proniklo dokonce do hlav mnoha křesťanů, a dokonce i katolíků. „Dokonce katolíků“, protože slavný koncil označuje potrat za zločin a velký papež Jan Pavel II. a stejně jeho následovníci nepochybně ani v nejmenším o tomto učení.

Liberální potratová ideologie pronikla třemi argumenty: Potrat ne, ale přece ano, jestliže by mělo nastat postižení. Ano také tehdy, jestliže žena otěhotněla následkem znásilnění – přece „nebudeme chtít ženu trestat“! K tomu budiž řečeno: Také postižené dítě je dítětem, také dítě vzniklé ze znásilnění je dítětem a nemá nic společného s činem, jemuž vděčí za život, a reklamní slogan „Chcete ženu trestat?“ je hluboce prolhaný. Ani muži ani ženy nejsou potrestáni kvůli svému pohlaví, nýbrž jenom kvůli určitému kriminálnímu činu. To by nám muselo být líto každého potrestaného. Také ženy musí stát přiměřeně potrestat, jestliže se dopustí trestného činu! U zpronevěření daní a u všech ostatních trestných činů o tom

nikdo nepochybuje, jenom u potratu by to mělo být jinak a mělo by platit: „Chcete ženu potrestat?“ Jaké je to rafinované klamání a také ohlupování lidí! Je tomu

Jiným následkem liberálních potratů je podle známých slov Matky Terezy žena, jako druhá oběť každého potratu. Co znamená potrat pro ženu?

tak, jak učil papež Jan Pavel II.: Stát má povinnost potrestat usmrcení také ještě nenarozeného dítěte a tím jemu poskytnout určitou ochranu.

Jak je vidno, potrat není jenom do puntíku zločinem. Můžeme jen stále znova citovat velkého právníka Wolfganga Waldsteina, který při zavedení terminového řešení v Rakousku, platného pro všechny ostatní státy se srovnatelnými zákony, řekl: „Tímto Rakousko přestalo být v plném slova smyslu právním státem.“

Závěrečná úvaha

Bylo by nesprávné mluvit o všem špatně, jako by už mnohé nebylo pravda a nebylo dobré, co se pro děti a ženy dělá. Potěšitelné je také slyšet, jak některé státy začínají své potratové zákony znova měnit ve smyslu spravedlnosti. Jmenujme

Polsko, Maďarsko, Venezuelu a některé africké země, které dokonce odolávají tlaku bohatých zemí, jež hrozí, že nedají peníze na jejich rozvoj! K tomu byli a existují stále lidé, kteří svůj život věnují dětem, tak jak to dělal sv. Don Bosco nebo dnes sestra Elvíra se závislými na drogách a jak to dělají mnohé jiné ženy a muži. Někteří dokonce obětovali za děti svůj život jako židovský lékař Janusz Korczak. Opravdová a k dětem spravedlivá láska byla vždycky a vždycky bude. Také zlepšení postavení dětí v celé společnosti může a musí stále znovu existovat. Doufejme, že zde uvedená nebezpečí pro děti budou poznána a společnost se změní k dobrému i na úrovni politiky, pedagogiky a ve výchově. K tomu patří také znovuoobjevení vědomí, že děti nejsou majetkem ani státu ani rodičů, nýbrž že je Bůh ve svobodě stvořil, aby byly milovány a aby milovaly!

Dlouhá diskuse a mnohé argumenty spočívají nakonec v pohledu na člověka jako na stvoření Boží, Bůh ho stvořil jako své mistrovské dílo, jako muže a ženu a toto mistrovské dílo nesmí jiný člověk zničit, aniž by tím jednal proti samému Bohu! Kéž dá Bůh, aby nás při těchto myšlenkách přepadla svatá, ale potřebná hrůza, tváří v tvář tomu, co se v dnešním světě děje.

*Z Kirche heute 12/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Narůstá tlak na uznání pedofilie za další sexuální orientaci

Produkce pornografických materiálů s účastí nezletilých rychle narůstá. Za poslední rok se množství filmů této orientace pětinasobně zvýšilo, a to z 200 000 na téměř milion. Dvakrát více je také internetových stran nabízejících dětskou pornografii.

Informuje o tom zpráva italského sdružení *Meter*, které bojuje proti šíření pedofilie. Jak zdůrazňuje jeho zakladatel P. Fortunato di Noto, státní orgány se touto formou trestné činnosti zabývají nedostatečně. Vážným problémem je podle něho také lhostejnost hlavních internetových operátorů, kteří nedělají nic pro to, aby omezili tyto zločiny,

a někdy dokonce odmítají spolupracovat s policií.

„Letošní raport sdružení Meter byl rozeslán více než tisíci vládních představitelů z celého světa, takže nikdo již nemůže tvrdit, že o tom nevěděl. Zpráva neznámá pouze statistické údaje, nýbrž je výsledkem každodenní práce světového observatoria, které se specializuje na monitorování produkce, výměny a také prodeje filmů a fotografií dětí na celosvětové úrovni. Za tímto odpudivým obchodem totiž stojí velký byznys. A vidíme, že v posledním roce se trendy změnilly. Populárnější jsou nyní filmy, jejichž počet pětinasobně vzrostl.“

Jak upozorňuje předseda sdružení *Meter*, obzvláště znepokojujícím jevem je také kulturní pedofilie. Celá řada skupin, lobby, tvůrců veřejného mínění, a dokonce i vědců usiluje o to, aby se pedofilie už nepovažovala za perversi, nýbrž za další sexuální orientaci. Jde o organizovanou činnost. Vybírají se dokonce fondy na podporu této úchylné představy. Každoročně se také slaví tzv. den pedofilní hrdosti, říká P. Fortunato di Noto s tím, že jde o další projev relativismu a ideologické kolonizace.

*Zdroj: www.radiovaticana.cz,
22. 3. 2018*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (1)

Úvodní slovo překladatele

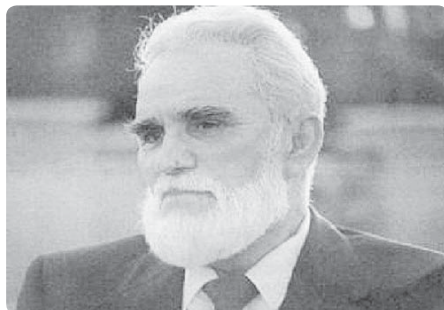
Tímto číslem našeho týdeníku začínáme předkládat čtenářům výběr z knihy „Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane“. Oním vizionářem je Bruno Cornacchiola, kterému se 12. dubna 1947 na místě zvaném Tre Fontane v Římě dostalo zjevení Panny Marie, jež způsobilo jeho obrácení ze zavlitého nepřítel katolické církve a papeže v zaníceného katolíka. Tato zjevení Panny Marie pokračovala až do jeho smrti v roce 2001. V knize, jejímž autorem je Saverio Gaeta, italský katolický novinář a spisovatel a autor více než šedesáti knih o zjeveních Panny Marie, svatých a zázracích, jsou uvedena zjevení všechna představena.

Předmluva

Strávil jsem mnohé víkendy v sídle katechetického sdružení *Odvážné zástupy Krista, nesmrtelného Krále (Schiere Arditi di Cristo Re Immortale - Sacri)*, založeného Brunem Cornacchiolou, vizionářem, který měl od roku 1947 na místě Tre Fontane v Římě prakticky až do své smrti desítky zjevení Panny Marie, jež se mu představovala jako Panna od Zjevení (*Vergine della Rivelazione*).

Sledem šťastných okolností, podníce- ných snahou jednoho mého přítele a velkého mariánského ctitele, jsem získal důvěru duchovních dědiců Cornacchioly, kteří pozitivně ocenili některé mé práce o mariánských zjeveních a jiných nadpřirozených událostech. S velkou otevřeností mi dovolili konzultovat Brunovy archivy: poznámky narychlo napsané na tisících roztroušených papírů, desítky zápisníků

s pečlivým popisem jeho tolika cest za účelem svědectví a hustě popsané diáře od roku 1936 do roku 2001.

Bruno Cornacchiola

Upřímně řečeno, myslel jsem si, že tím vytěžím jen nějaký poznatek navíc, abych mohl aktualizovat historii oněch již vzdálených zjevení a předložit novou četbu nemnoha zveřejněných úryvků dlouhého poselství proneseného Pannou Marií 12. dubna 1947. Neměl jsem ani tu nejmenší potuchu, že narazím na „výbušná“ a dosud zcela nevydaná zjevení, jež v této knize budou prezentována v úplnosti. A neměli o tom představu ani samotní strážci spisů Bruna Cornacchioly.

Po smrti vizionáře 22. června 2001 jeho učedníci totiž uchovávají jeho památku a pokračují v jeho úsilí v již uvedeném sdružení *Sacri*, o jehož založení ho přímo požádala Panna Maria: především se starají o katechetické vzdělání všech těch, kdo se účastní týdenních setkání a měsíčních rekolekcí, při nichž se postupně čte Bible a je komentována inspirovanými slovy zakladatele. A to je důvodem toho, proč pozornost nemnoha představených je podstatně obrácena

k textům rozjímavého charakteru, zatímco archiv s deníky a poznámkami zůstal prakticky neprozkoumaný.

Jak jsem postupoval v četbě, stále více a více jsem si uvědomoval pouto, jež spojuje poselství obdržené Cornacchiolou s dalšími poselstvími danými Pannou Marií v jejích různých zjeveních v posledních dvou stoletích, a to od prvního zjevení v moderní době, totiž zjevení v Rue de Bac v Paříži v roce 1830 (kde Panna Maria darovala tak rozšířenou Zázračnou medailku) až po poslední uznaná zjevení v Amsterdamu v Holandsku v letech 1945 až 1959 (při nichž byl například prorokován II. vatikánský koncil a přistání na Měsíci) a v Kibeho ve Rwandě v letech 1981 až 1983 (kde byly vizionářům ukázány hrozné masakry kmenů Hutu a Tutsi v oblasti Velkých jezer).

Tre Fontane

Nemluvě o prorocích, jež jsou charakteristická pro další mariánská zjevení, která doposud probíhají, a proto čekají na posouzení církví. V nich se „apokalyptické“ ohlasy zjevení v Tre Fontane setkávají s událostmi, které jsme dnes my všichni bohužel schopni vidět a posoudit: od studené války mezi Ruskem a Spojenými státy až po místní války, od atentátů islámského rázu až po probíhající náboženské konflikty na Východě a skandály, jež v těchto posledních letech znepokojily katolickou církev. A je pozoruhodné zaznamenat, jak to, co je řečeno v jednom zjevení, se stává ještě pochopitelnějším v dalším zjevení, a to ve sledu sdělení, jež jsou určité bez pečete něčeho definitivního a ponechávají každému člověku, aby jim věřil či nevěřil, avšak otevírají stále nové výhledy.

Jednoho dne, když jsem procházel různé letáky a časopisy položené na sto-

Nový český velvyslanec ve Vatikánu

Na místo Pavla Vošalíka, který ve Vatikánu působil jako velvyslanec ČR téměř 10 let, nastoupí kariérní diplomat Václav Kolaja. Nový velvyslanec by měl v květnu 2018 předat pověřovací listiny papeži Františkovi.

Václav Kolaja vystudoval historii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po studiích nastoupil na Ministerstvo

zahraničních věcí a působil v diplomatickém protokolu, odkud se přemístil do odboru politických vztahů s EU. Má zkušenosti ze zastupitelských úřadů v Londýně, Bruselu a Washingtonu. Pracoval na postu koordinátora kybernetické bezpečnosti na MZV. Od 1. června 2016 byl náměstkem ministra zahraničních věcí.

Podle www.cirkev.cz

le v místnosti *Sacri* pro setkávání, přitáhla moji pozornost barevná pohlednice. Na její zadní straně byly uvedeny datum a výročí, které byly motivem její realizace, výslovně chtěné Cornacchiolou: 12. duben 1997, tedy přesně padesáté výročí prvního zjevení, které měl v Tre Fontane. Avšak co mě zvláště znepokojilo, byl námět obrazu na přední straně: fotomontáž s několika mrakodrapy vzadu a se sochou Panny Marie Zjevení vpředu.

Ohledně této pohlednice jsem požádal o vysvětlení advokáta Gabriela Gattiho, jednoho ze současných představených *Sacri*, a obdržel jsem toto mimořádné důvěrné sdělení: „O Velikonocích roku 2000 jsem odjel se svou ženou na turistickou návštěvu do Spojených států. Po návratu jsem šel pozdravit Bruna a ten, když jsem mu řekl, kam jsem jel, velmi se rozzlobil. Musel jsem mu slíbit, že od té chvíle ho vždy upozorním, než odjedu do zahraničí. V té chvíli jsem nechápal důvod, ale 11. září 2001 po atentátu na dvě věže⁽¹⁾ jsem najednou pochopil, k čemu se Bruno vztahoval, a náhle mně byl jasný motiv, proč nechal vytisknout onu pohlednici. Cornacchiola však bohužel zemřel předchozího 22. června, a tak jsem u něho nemohl nikdy ověřit, co několik let předtím obdržel ve zjevení.“

Každopádně, jak čtenář odhalí, nadpřirozená poselství, mystická vidění a prorocké sny Bruna Cornacchioly, jež jsou prezentovány na těchto stránkách, nám mají mnoho co říci o naší přítomnosti a ještě více o naší budoucnosti. Nemusíme jim věřit. Mariánská zjevení, i když jsou oficiálně uznaná a důvěryhodná, nejsou dogmatem a je možno být dobrým katolíkem, aniž bych v ně věřil. Avšak bezpochyby naléhání, která vyplývají ze slov Panny Marie, spočívají v tom, vzít vážně rizika, jež jsou před námi, a čelit jim bez nějakého neúžitečného strachu ve světle evangelia a s pohledem víry.

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente:

Il segreto delle Tre Fontane“

(Milano: Adriano Salani, 2016)

vybral a přeložil

fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Světové obchodní centrum v New Yorku. [pozn. red.]

Poselství Panny Marie pro Mirjanu

Vizionářka Mirjana Dragičević-Soldo měla každodenní zjevení Panny Marie od 24. června 1981 do 25. prosince 1982. Při posledním denním zjevení jí Panna Maria svěřila desáté tajemství a Mirjaně řekla, že se jí bude zjevoval jednou do roka, a to 18. března. Tak tomu také každý rok bylo, tedy i letos. Několik tisíc poutníků se shromáždilo na modlitbu růžence. Zjevení začalo ve 13.38 hodin a trvalo do 13.42 hodin.

Panna Maria sdělila:

„Drahé děti! Můj pozemský život byl prostý. Milovala jsem a radovala se z malých věcí. Milovala jsem život, dar od Boha, i když bolesti a trápení probodávaly moje srdce. Děti moje, měla jsem sílu víry a bezmeznou důvěru v Boží lásku. Všichni ti, kteří mají sílu víry, jsou silnější. Víra působí, že žijete podle dobra a potom světlo Boží lásky přichází vždy ve vytoženém okamžiku. To je síla, která podpírá v bolesti a trápení. Děti moje, modlete se za sílu víry a důvěřujte v nebeského Otce a nebojte se. Věřte, že ani jedno Boží stvoření nebude ztraceno, ale bude žít navždycky. Každá bolest má svůj konec a tehdy začíná život ve svobodě, tam, kam všechny moje děti přicházejí, kam se všechno vrací. Děti moje, váš boj je těžký. Bude ještě těžší, ale vy následujte můj příklad. Modlete se o sílu víry, důvěřujte v lásku nebeského Otce. Já jsem s vámi, já se vám zjevuji, já vám dodávám odvalu. Ne-smírnou mateřskou láskou miluji vaše duše. Děkuji vám.“

18. března 2018

Orlové a orlice! Sestry a bratři!

Zveme Vás na slavnou **SVATOJÁNSKOU POUŤ do Prahy v úterý 15. května 2018. V 18 hodin bude mše svatá v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze (orelská stráž s praporem u sloupů před presbytářem)**. Mši svatou oslavuje a slavné procesí za účasti papežského nuncia, biskupů a prelátů země české vede český primas Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský. Po mši svaté následuje **procesí z katedrály k soše sv. Jana na Karlově mostě. Poté začínají slavnosti Navalis**. Orlové se dostaví v historických stejnokrojích, spolkových svérázech (světlemodrá košile s dlouhým rukávem, spolkový odznak, bílá kravata, tmavé kalhoty a tmavé polobotky) a lidových krojích s prapory, případně ve společenském oděvu s odznakem! Čtyři orlové ponесou nosítka s atributem svěťce.

Poutníci ať se hlásí co nejdříve br. Stanislavu Vejvarovi: standa.vejvar@volny.cz. Z organizačních důvodů je třeba sejít se v katedrále nejpozději v 17.30 hodin. Zdař Bůh!

V sobotu 12. května 2018 se uskuteční v městské hale v Nitře na Slovensku MODLITEBNÍ DEN KE CTI PANNY MARIE, MATKY VŠECH NÁRODŮ (zjevení Panny Marie v Amsterdamu). Je opět připraven kvalitní program z přednášek P. Paula Sigla, svědectví, adorací a modliteb. Bude možné vykonat sv. zpověď a vrcholem bude slavení mše svaté s obnovou zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Autobus z Valašského Meziříčí pojede po trase Vsetín, Valašské Klobouky, Trenčín. **Přihlášky u Václava Chládky – tel. 731 621 222.**

Ve dnech 4. – 6. května 2018 se koná TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ ZA KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI

Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž.
Cena 1800 Kč. Sleva možná.
Odjezd z Brna 4. května 2018
v 17 hodin z hlavního vlakového nádraží.

Kontaktní adresa: rodina Machů,
tel.: 577 138 029, mobil 737 186 039.

Pondělí 9. 4. 2018

6:05 Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **7:10** V pohorách po horách (19. díl): Klak – Lučanská Malá Fatra **7:25** Buon giorno s Františkem **8:30** Katolíci v Moskvě **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **10:25** Mezi pražci (67. díl): Duben 2018 **11:10** Exit 316 (41. díl): Pochybnosti **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Dobrý pastýř **13:20** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Kongregace třetího řádu sv. Františka **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:05** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **16:20** Maktub **18:25** Sedmihlasky (135. díl): Vrba, A ja vim **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **18:40** Putování Modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **19:15** Víra do kapsy [P] **19:35** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha-Spořilov, kostel sv. Anežky české [P] **20:00** Biblická studna [L] **21:05** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesa – Vysoké Tatry **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (54. díl): S P. Zdeňkem Jančaříkem **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Terra Santa news (288. díl): 4. 4. 2018 **22:30** Noční univerzita: PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D. – Křesťanství, vztahy a sex **0:15** Kulatý stůl (181. díl): Pečovat o společný domov **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 4. 2018

6:05 Carol Ann Manzi a dětský sbor z Oregonu v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře **6:40** Pod lampou **8:40** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana (11. díl) **9:30** Adopce srdce **10:10** Exit 316 (41. díl): Pochybnosti **10:30** Muzikanti, hrajte **11:05** V souvislostech (224. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** O starých Starých Hamrech **12:55** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum – český ostrov v římském moři **13:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (6. díl): Templetonova cena **13:45** V pohorách po horách (19. díl): Klak – Lučanská Malá Fatra **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Mons. František V. Lobkovic **15:15** Misie skrze svědectví – Slovensko **16:15** Noční univerzita: PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D. – Křesťanství, vztahy a sex **18:00** Mše svatá ze společného zasedání ČBK a KBS v Niře [L] **19:15** Bolívie – Být s naším lidem **19:30** Zpravodajské Noeviny (947. díl): 10. 4. 2018 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Tygři ještě žijí [L] **21:10** Řeckokatolický magazín (151. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Jak potkávat svět (59. díl): S Marií Rottrovou **23:30** Terra Santa news (288. díl): 4. 4. 2018 **23:55** Zpravodajské Noeviny (947. díl): 10. 4. 2018 **0:15** A vy nepláčete s námi... **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 4. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (947. díl): 10. 4. 2018 **6:25** Jánošíkove dni v Terchovej 2016 (1. díl): Hrajte mi muzička, nebeský anđele... **7:40** O létajícím faráři **7:50** Noční univerzita: PhDr. Josef Zeman – Závislost a nezávislost v manželství **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana (11. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Pro vita mundi (80. díl): Jan Špilar **11:30** Živě s Noe **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Česká věda **13:10** Angola: Vstaň a choď, Angolo **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Chemin Neuf (2) **15:25** Česká věda **15:45** Zpravodajské Noeviny (947. díl): 10. 4. 2018 **16:10** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha-Spořilov, kostel sv. Anežky české **16:30** Exit 316 (41. díl): Pochybnosti **16:50** ARTBITR – Kulturní magazín (54. díl): S P. Zdeňkem Jančaříkem **17:00** Jak potkávat svět (59. díl): S Marií Rottrovou **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O ošklivé Pepině I. **18:40** Sedmihlasky (135. díl): Vrba, A ja vim

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

18:50 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **19:10** Vezmi a čti: Březen 2018 **19:30** Terra Santa news (289. díl): 11. 4. 2018 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik – polský kněz v Česku **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Opět posvětim své jméno... **22:55** Generální audience Svatého otce **23:20** Víra do kapsy **23:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **0:00** Carol Ann Manzi a dětský sbor z Oregonu v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře **0:30** Ale on není bílý **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 4. 2018

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik – polský kněz v Česku **6:30** Labyrintem Czendlik s Tomášem Halíkem (6. díl): Templetonova cena **7:00** Outdoor Films (19. díl): S Miroslavem Šebelou **8:35** Terra Santa news (289. díl): 11. 4. 2018 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **10:00** Kulatý stůl (181. díl): Pečovat o společný domov **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Carol Ann Manzi a dětský sbor z Oregonu v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře **13:30** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Leo Židek **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny (947. díl): 10. 4. 2018 **16:20** Mezi pražci (67. díl): Duben 2018 **17:10** Hlubinami vesmíru s dr. Miroslavem Bártou, 2. díl **17:55** Animované příběhy velikánů dějin: Thomas Alva Edison (1847–1931) **18:25** Sedmihlasky (135. díl): Vrba, A ja vim **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **18:45** Ars Vaticana (12. díl) **19:00** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (948. díl): 12. 4. 2018 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (137. díl) [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (948. díl): 12. 4. 2018 **0:30** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 4. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (948. díl): 12. 4. 2018 **6:25** Bol som mimo: Mikuláš Lipták **7:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (19. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **7:50** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Opět posvětim své jméno... **8:40** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha-Spořilov, kostel sv. Anežky české **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Víra do kapsy **9:35** Portréty krajiny **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (54. díl): S P. Zdeňkem Jančaříkem **10:15** Biblická studna **11:15** Ars Vaticana (12. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik – polský kněz v Česku **13:15** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **13:55** Zpravodajské Noeviny (948. díl): 12. 4. 2018 **14:15** Mikroregion Třemšín (5. díl) **14:30** Živě s Noe [L] **15:00** Korunka k Božimu milosrdenství [L] **15:30** Bez hábitu: Alžbětky **16:35** Dům ze skla? (18. díl): Daniel Kroupa **17:40** Na pomezí ticha

a tmy **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:35** Sedmihlasky (135. díl): Vrba, A ja vim; **18:45** V pohorách po horách (19. díl): Klak – Lučanská Malá Fatra **18:55** Mezi pražci (67. díl): Duben 2018 **19:40** U hrobu kardínála Berana **20:00** Kulatý stůl (238. díl): Kardinál Beran [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční **22:30** Na pořadu rodina (19. díl): Péče o prarodiče **23:35** Hlubinami vesmíru s dr. Miroslavem Bártou, 2. díl **0:20** Goidič – láska nadevšecko **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 4. 2018

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik – polský kněz v Česku **6:25** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:35** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijí, pojďte **8:25** Sedmihlasky (135. díl): Vrba, A ja vim **8:30** Noeland (30. díl) **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Thomas Alva Edison (1847–1931) **9:35** Můj chrám: Jiří Suchý, Praha-Spořilov, kostel sv. Anežky české **9:55** Exit 316 (41. díl): Pochybnosti **10:15** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **10:30** UNITED 2017: koncert skupiny BLUETREE (UK) **11:45** Víra do kapsy **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny (948. díl): 12. 4. 2018 **12:30** Pod lampou **14:35** Terra Santa news (289. díl): 11. 4. 2018 **15:00** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční **15:30** Jánošíkove dni v Terchovej 2016 (2. díl): Hrajte mi muzička, nebeský anđele... [P] **16:50** Výpravy do divočiny: Tygři ještě žijí **18:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (20. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:25** Sedmihlasky (135. díl): Vrba, A ja vim **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Česká věda **19:30** V souvislostech (225. díl) [P] **20:00** Život nelze promarnit **21:00** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **21:10** Papež František a jeho umění věst **22:05** Biblická studna **23:10** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **23:45** Řeckokatolický magazín (151. díl) **0:05** Noční univerzita: PhDr. Josef Zeman – Závislost a nezávislost v manželství **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 4. 2018

6:05 Klapka s ... (106. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým **7:25** Putování Modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **8:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (137. díl) **9:30** Večeře u Slováků: 3. neděle velikonoční **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:15** Řeckokatolický magazín (151. díl) **11:35** Ars Vaticana (12. díl) **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (54. díl): S P. Zdeňkem Jančaříkem **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (225. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Život nelze promarnit **14:25** Muzikanti, hrajte [P] **15:00** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Opět posvětim své jméno... **15:50** Na pořadu rodina (14. díl): Když dítě nepřichází **16:50** V pohorách po horách (37. díl): Plešivec – Brdy **17:00** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božho království: Vám je dáno znát tajemství Božho království (Mk 4,10–11) [P] **17:35** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **17:55** Sedmihlasky (22. díl): Ani sem si nemyslela **18:00** Noeland (32. díl) **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) [P] **19:05** BET LECHEM – vnitřní domov (3. díl): Zbigniew Czendlik – polský kněz v Česku **19:25** Exit 316 (42. díl): Naděje [P] **20:00** Setkání s Václavem Hudečkem (1. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro **20:55** V souvislostech (225. díl) **21:15** Jan Pavel II. v České republice **22:40** Výpravy do divočiny: Tygři ještě žijí **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 9. 4. o 8:20 hod.: Ben Hur – Preteky slávy (animovaný film)
 Ben Hur – žid a Messala – rímsky občan sú najlepšimi priateľmi. Okolnosti z nich spravili nepriateľov. Ako sa oni sami zmenili pri stretnutí s pozoruhodným cudzincem, sa dozvieme z tohto príbehu.

Utorok 10. 4. o 18:00 hod.: Svätá omša
 Priamy prenos z katedrály sv. Emeráma v Nitre zo stretnutia Konferencie biskupov Slovenska a Českej biskupskej konferencie. Hlavný celebrant pražský arcibiskup metropolita Dominik Duka, slávnostný kazateľ nitriansky diecézny biskup Viliam Judák.

Streda 11. 4. o 15:00 hod.: Hodina milosrdenstva
 Priamy prenos z Trenčína.

Štvrtok 12. 4. o 16:00 hod.: Večera u Slováka (3. veľkonočná nedeľa)
 Diskusná relácia nad nedeľným evanjeliom.

Piatok 13. 4. o 17:30 hod.: Cenacolo: Náš dom (dokument)
 Od vzniku prvého komunitného domu Cenacola na Slovensku s názvom Bratstvo sv. Cyrila a Metoda uplynulo desať rokov. V dokumente Cenacolo: Náš dom sa pozrieme nielen na fyzickú stavbu, ale najmä na stavbu rodiny – z ktorej každý z nás vychádza, ale aj na jednu, ktorá vzišla z lásky Márie a Maroša, hlavných protagonistov.

Sobota 14. 4. o 20:30 hod.: Bitka pri Viedni – 11. september 1683 (film)
 V lete v roku 1683 oblieha Viedeň trisťtisícová armáda moslimských bojovníkov. 11. septembra sa odohráva bitka, ktorá rozhodla o osude celej Európy. Turecké vojsko je porazené vďaka strategickému rozhodnutiu poľského kráľa Jána III. Sobieskeho a vďaka sile modlitby ružence.

Nedeľa 15. 4. o 10:00 hod.: Svätá omša z Prešova
 Priamy prenos z konkatedrály sv. Mikuláša v Prešove.

POUŤ RODIN A POUŤ MODLITEB ZA NEJMEŠÍ

Srdečne zveme **20. kvétna 2018** na Pouť rodín a Pouť modliteb za najmenší na **Svätém Kopečku u Olomouce**. Pouť se koná pod záštitou Mariana Jurečky. **Mši svatou bude od 10.30 hodín sloužit v bazilice Navštívení Panny Marie emeritní biskup Josef Hrdlička.**

PROGRAM: 9.45 hod. pěší pouť z ulice V Lipkách (autobus č. 11, stanice Samotičky) do baziliky Navštívení Panny Marie (trasa je dlouhá necelý kilometr a je vhodná i pro děti); provází P. MUDr. Jiří Korda, koordinátor Modliteb za nejmenší • 10.30 hod. mše svatá • 13.00 hod. modlitba růžence a adorace Nejsvětější svátosti. Po mši svaté bude jako vždy zajištěno dobré jídlo a pití za lidové ceny, následuje bohatý program pro děti i rodiče. Těšíme se na hojnou účast!

Za organizátory Centrum pro rodinný život, Modlitby za nejmenší, KDU-ČSL Olomouckého kraje a Matice svato-kopecká.

Kontaktní osoba:
 Mgr. Josef Zábaj, tel.: 587 405 292,
 e-mail: zabaj@arcibol.cz.

Liturgická čtení

Neděle 8. 4. – 2. neděle velikonoční
 1. čt.: Sk 4,32–35
 Ž 118(117),2–4.16ab+17–18.22–24
 Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.* Nebo: *Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Jan 5,1–6
 Ev.: Jan 20,19–31

Pondělí 9. 4. – slavnost Zvěstování Páně
 1. čt.: Iz 7,10–14
 Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.11
 Odp.: srov. 8a+9b (*Hle, přicházím, Pane, splni tvou vůli.*)
 2. čt.: Žid 10,4–10
 Ev.: Lk 1,26–38

Úterý 10. 4. – ferie
 1. čt.: Sk 4,32–37
 Ž 93(92),1ab.1c–2.5
 Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděš se velebností.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,7b–15

Středa 11. 4. – památka sv. Stanislava
 1. čt.: Sk 5,17–26
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
 Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,16–21

Čtvrtek 12. 4. – ferie
 1. čt.: Sk 5,27–33
 Ž 34(33),2+9.17–18.19–20
 Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,31–36

Pátek 13. 4. – nezávazná památka sv. Martina I.
 1. čt.: Sk 5,34–42
 Ž 27(26),1.4.13–14
 Odp.: 4ab (*Jedno od Hospodina žádám, abych směl přebývat v Hospodinově domě.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,1–15

Sobota 14. 4. – ferie
 1. čt.: Sk 6,1–7
 Ž 33(32),1–2.4–5.18–19
 Odp.: 22a (*Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,16–21

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. DUBNA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 4.		PO 9. 4.		ÚT 10. 4.		ST 11. 4.		ČT 12. 4.		PÁ 13. 4.		SO 14. 4.	
Antifona	471	527	1335	1478	518	582	1708	1924	518	582	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	1335	1479	518	582	1708	1925	518	582	518	582	518	582
Antifony	472	528	1336	1480	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	813	914	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	514	577	1337	1480	523	588	1710	1928	529	595	532	599	536	602
Antifona k Zach. kantiku	515	578	1337	1480	523	588	1711	1929	530	595	533	599	536	603
Prosby	515	578	1337	1481	523	588	1711	1929	530	595	533	599	536	603
Závěrečná modlitba	515	578	1338	1481	524	589	1347	1491	530	596	1348	1492	537	603
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	1264	1402	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	474	530	1338	1481	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	474	530	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	476	532	1338	1482	524	589	527	593	530	596	534	600	537	604
Závěrečná modlitba	515	578	1338	1481	524	589	527	592	530	596	533	600	537	603
Nešpory:														
	SO 7. 4.													
Hymnus	477	533	477	533	1339	1483	517	581	1714	1932	517	581	517	581
Antifony	478	534	478	534	1340	1484	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	478	534	478	534	1340	1484	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	513	576	516	579	1342	1486	525	590	1717	1935	531	597	535	601
Ant. ke kant. P. M.	513	576	516	579	1343	1487	525	590	1718	1935	532	598	535	601
Prosby	513	576	516	579	1343	1487	525	590	1718	1936	532	598	535	602
Záv. modlitba	515	578	515	578	1338	1481	524	589	1347	1491	530	596	1348	1492
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

MODLÍME SE

NOVÉNA KE SVATÉMU LEONARDOVI • PRO ZEMĚDĚLCE, CHOVATELE, PĚSTITELE, VINAŘE, VČELAŘE, OVOCNÁŘE, MYSLIVCE, ŘEMESLNÍKY...

*Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ
Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová*

Benediktin, poustevník, svatý Leonard je francouzský světec 6. století, známý jako patron sedláků, stájových čeledínů a stájí vůbec i s dobytkem a koňmi, ale ochraňuje také nejrůznější řemeslníky: zámečníky, kováře, vozky (dnes taxikáře), obchodníky s ovocem, horníky nebo medaře. Dále se ujímá zajatců a těch, kdo trpí bolestmi hlavy nebo prosí za šťastný porod. V této brožurce nás po devět dní doprovází v modlitbě.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

NOVÉNA K OTCI PIOVI Z PIETRELCINY

*Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ
Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová*

Velký mystik 20. století otec Pio z Pietrelciny zanechal ve světě tolik dobra, že nepřekvapuje, kolik četných modlitebních textů se na něj odvolává. Obdivujeme jednání Hospodina v životě těch, kteří jsou mu milí. A proto po devět dní hledáme to, co sám Pán považuje za důležité v našem životě.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

PROČ A JAK SE MODLIT RŮŽENEC?

Martin Kvapilík

Přestože autor vyrůstal v křesťanské rodině, trvala mu cesta k modlitbě růžence mnoho let. Knižka je nejen vysvětlením jeho cesty, ale především osobním svědectvím, že růženec má své pevné místo v duchovním životě člověka.

Cesta • Brož., A6, 32 stran, 38 Kč

EXSULTET • HISTORIE A LITURGIE VELIKONOČNÍHO CHVALOZPĚVU

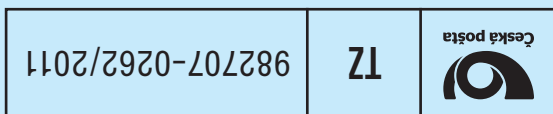
Radek Tichý • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová • Překlady z latiny Pavel Koronthály • Recenzovali doc. ThDr. Václav Ventura, Th.D., a prof. Dr. František Kunetka, Th.D.

Text chvalozpěvu na velikonoční svíci nazývaný podle prvního slova *Exsultet* (Ať zajásá) je všeobecně znám zřejmě především díky „pilné včele“. Jedná se přitom o píseň nejen esteticky krásnou, ale také nesmírně bohatou na teologii a na podněty pro duchovní život. Je téměř dobrodružné rozplétat prameny této duchovní poezie, pátrat po tom, z kterých velikánů církevního starověku *Exsultet* čerpal, aby jejich myšlenky a kázání přetavil ve chválu Boží. Je překvapující objevit, že se nejedná o pouhou liturgickou poezii, ale o modlitbu chvály, díky a oběti, tj. o eucharistickou modlitbu v širším významu slova, která proměňuje paškál ve svátost Kristova zmrtvýchvstání a která může také proměňovat ty, kdo ji zpívají a jejímu zpěvu naslouchají.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 130x205 mm, 176 stran, 215 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o. Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz. Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SF, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.